

Op weg naar Rome

Van 24 augustus t/m 24 september 2014

Door Toon de Wolf en Willem de Neef

Ik had, toen ik in 2013 65 jaar werd, een wens. Ik wil naar Rome fietsen! Maar hoe en met wie? Dat probleem werd snel opgelost; Toon wilde zich wel opofferen. Dus wordt het plan besproken en afgesproken wordt om in het najaar van 2014 te vertrekken. In de tussentijd ga je wat informatie inwinnen op internet: hoeveel dagen moeten we er voor uit trekken, welke route nemen we en hoe gaan we weer terug naar huis. Verder: waar slapen we? In de tent, een B&B of een jeugdherberg bij slecht weer? En zo waren er nog veel meer vragen, die langzaam duidelijk werden.

“Reitsma’s route naar Rome”

De route

Er zijn twee beschreven routes. “Onbegrensd fietsen naar Rome” van Paul Benjaminse en “Reitsma’s route naar Rome”. Paul gaat door de Ardennen en Zwitserland naar Italië en Reitsma gaat via Duitsland en Oostenrijk naar Italië. De routes worden vergeleken en uiteindelijk kiezen we voor “Reitsma’s route”. Daarbij kan je nog kiezen voor een lichte of zware variant. We gaan voor de zware. Dat betekent wel veel klimwerk tot 22%. De zware route is ook mooier dan de lichte variant via Venetië. In juni wordt al de terugvlucht geboekt bij Transavia, woensdag 24 september. Vertrek om 09.55 uur vanaf Rome naar Rotterdam. En nu dus gaan rekenen wanneer we zullen vertrekken. We denken totaal 32 dagen nodig te hebben, inclusief 2 dagen voor pech, ziek zijn enz.

Dag 1 Vertrek

We vertrekken op zondag 24 augustus rond de klok van 09.00 uur. Het is redelijk weer. Bij Gorkum breekt de hemel open en valt er een bui regen. We schuilen in een bushokje. Een goed begin van de ongeveer 2300 kilometer fietsen. De planning is om bij Brakel over te varen en dan de LF 7 te fietsen naar Roermond. Later valt er nog veel meer regen, maar uiteindelijk wordt het droog. Op een camping in Boxtel wordt de tent opgezet. De eerste 132 km zitten erop.

Dag 2 Over de Brabantse heidevelden

Vandaag is het vertrek om 08.45 uur. Het is droog en via de LF 7 rijden we naar het zuiden. Deze route kost iets meer tijd dan gedacht, maar het is een mooie rit over de Brabantse heidevelden en langs vennen. De moeite waard. Daar de weersverwachtingen voor de avond, nacht en volgende dag zeer slecht zijn, duiken we maar een B&B in, omdat kamperen onder dergelijke omstandigheden geen optie is.

Dag 3 Veel regen

Het giet zoals voorspeld. Maar we moeten verder, anders hebben we direct al een achterstand ten opzichte van het schema. We rijden 105 km in de regen door gebieden waar bruinkool gewonnen wordt. In Füssenich vinden we een B&B waar we kunnen opdrogen/ wassen en lekker slapen.

Dag 4 Door het water

Na regen komt zonschijn is het spreekwoord en dat klopt op deze dag. De dag begint wat mistig, bewolkt maar dan komt de zon. Het is goed te zien dat er ook in Duitsland veel regen gevallen is. Onderweg moeten we onder twee viaducten door, maar die staan onder water en hoe diep het is, is niet te zien. Omrijden is ook geen optie. Dus 1, 2, 3 er maar doorheen. Staat er ongeveer 30 cm water, dus de schoenen die net droog zijn, worden weer nat. De Ortlieb-tassen zorgen ervoor dat de inhoud droog blijft. Het is een leuke rit door bossen en landerijen en de eerste klimmetjes nemen we ook, 9 tot 11% en 4 km van 2 tot 4%. Dit is weer even wennen. We slapen op een camping in Koblenz.

Dag 5 Langs de Rijn

Vandaag wordt het echt een reisje langs de Rijn, van Koblenz naar Bingen over mooie fietspaden met een mooi uitzicht op de bergen met en zonder druivenranken. Een korte rit van 75 km, omdat een volgende camping te ver weg is.

Dag 6 Alles loopt volgens plan

Deze dag staat in het teken van een tijdelijk afscheid van de Rijn. Het is een prachtige dag met zon. We rijden door bossen en wijngaarden en uiteindelijk weer langs de Rijn via Worms en Ludwigshafen naar een camping in Altrip, net onder Ludwigshafen. Een natuurcamping waar, behalve bier, niets te kopen valt, dus onze eerste noodvoorraad wordt aangesproken. Tot nu toe hebben we nog niet echt problemen gehad en alles loopt volgens plan.

Dag 7 Een rustige dag

We vervolgen de route langs de Rijn. Via Speyer, een van de weinige steden die ongeschonden uit de Tweede Wereldoorlog is gekomen en Bruchsal naar Schellbronn, waar we weer een camping vinden.

Dag 8 Nette stoelen met witte handdoekjes

Inmiddels is het zondag, zijn we een week onderweg en hebben we er al 784 km opzitten. Sinds zaterdagavond 22.00 uur valt de regen met bakken uit de hemel. We besluiten nog maar even in de slaapzakken te blijven liggen, maar uiteindelijk moeten we toch verder. Dus regenkleding aan, opruimen en fietsen. Het is slechts 12 graden. De route leidt ons door bossen en heuvel op en heuvel af. Het is zwaar, vooral omdat er ook nog wat vervelende klimmetjes in zitten. We rijden o.a. door het natuurpark Schönbuch, waar we 5 km over een onverhard pad van matige kwaliteit moeten fietsen. Onderweg drinken we koffie in een viersterren restaurant. Omdat we erg nat zijn, mogen we op de nette stoelen met witte handdoekjes zitten, even bijkomen met koffie en koek. Bij vertrek naar Tübingen staan er 2 drijfnatte dames voor de deur die we al eerder onderweg ontmoet hebben. Ze zijn in het bos verdwaald en hebben 1,5 uur rondgereden. We nemen ze mee naar een jeugdherberg in Tübingen, waar gelukkig nog plaats is. Het wordt wassen, douchen en bijkomen.

Dag 9 De Schwabische Alb

Daar mijn remblokken aardig versleten zijn, laat ik maandagmorgen eerst nieuwe monteren. Door regen, modder en zand zijn ze zo goed als op en omdat we deze dag de Schwabische Alb op en af

moeten, wil ik wel over goede remmen beschikken. We beginnen eerst met een stuk vals plat waar het al 100 meter klimmen is. Daarna klimmen we tot 737 meter. De beklimming van deze berg is de zwaarste tot nu toe. Percentages van 4 tot 7% over 300 meter hoogteverschil. We stoppen op een gezellige camping in Sigmaringen, vroeger de hoofdstad van het vorstendommetje van het Zwabische vorstenhuis Hohenzollern.

Dag 10 Naar en langs de Bodensee

We besluiten om nog een dag te fietsen en dan een dag rust te nemen in Bregenz. Vanaf Sigmaringen volgen we de Donauradweg en bij Mengen nemen we weer afscheid van de rivier en rijden door een vredig landschap van heuvels, akkers, weiden en bossen. Hier veel fruitbomen met appels, peren en druiven. Verder ook het verbouwen en binnenhalen van hop. Bij Fredrichshafen komen we bij de Bodensee en rijden we via veel toeristenplaatsjes naar Lindau, waar we even stoppen om de toeristen te bekijken. Het is er erg druk. Het meer heeft een lengte van ruim 60 km, grootste diepte is 252 meter. Na de koffie nog een klein stukje naar Bregenz, waar we een plekje vinden op camping "Mexico".

Dag 11 Rust

We hebben er nu 1038 km opzitten en liggen voor op ons schema. Dus tijd voor een dag rust om te wassen en te shoppen en een biertje te drinken aan de boulevard. En gewoon om wat rust te nemen.

Dag 12 Bruggen, tunnels en onverharde paden

Donderdag, dag 12 alweer. We rijden dus al in Oostenrijk (Vorarlberg) en fietsen richting de Arlberg van 1793 meter hoog. Maar dat is morgen. Vandaag een korte rit van 78 km langs de Rijn en nog wat riviertjes en langs de Zwitserse grens. Het is een dag van bruggen, tunnels en onverharde paden, maar het weer is goed. We passeren Feldkirch en Bludenz en zoeken een camping in Braz.

Dag 13 Gekkenwerk

Deze vrijdag staat in het teken van de beklimming van de Arlbergpass met stukken van 1% tot en met 11%. Dit wordt één van de zwaarste etappes van de hele route, maar ook één van de meest indrukwekkende met ruige bergen, bruisende beekjes en soms sneeuw. In Braz zitten we al op ongeveer 800 meter hoogte en we moeten naar 1800 meter. Eigenlijk gekkenwerk, want je kan ook de trein nemen, maar dat doen we dus niet. We vertrekken om 9.00 uur en dan begint het na 6,1 km met 200 meter 11%, gevolgd door 600 meter 6 à 7%, 1,4 km 3-4%, 2,6 km 5-6%, 10 km klimmen waarvan eerst 4 km 7-9% en dan moet de klim naar de Arlbergpass nog beginnen. Na Stuben am Arlberg begint de echte klim met o.a. 2,2 km van 8-10%, 3 km 5-6% enz. en uiteindelijk zijn we om 13.00 uur boven op de berg. We hebben dan drie uur geklommen met een gemiddelde van 8,6 km per uur. Af en toe moeten we even van de fiets voor een korte pauze, want stukken van 10% vallen niet mee. Boven weer even een bakkie drinken en wat foto's maken. Na de koffie begint het helaas te regenen en de weersvoorspelling is voor de middag veel regen en onweer. In de stromende regen naar beneden, niet echt fijn met al dat water op de weg. Veel remmen en in Pettneu hebben we er genoeg van en bij de Informatie zoeken we een B&B/pension om wat op te drogen. Deze dag 40 km gereden.

Dag 14 Veiligheid boven alles

Ongeveer 10 minuten na vertrek uit ons pension valt de regen weer met bakken uit de hemel. Dat wordt dus weer heel voorzichtig dalen en daar hebben we ons wat anders van voorgesteld. Het had een perfecte afdaling van 14 km van 1-3% soms 4-6% kunnen zijn. Maar de veiligheid gaat voor, dan maar weer nieuwe remblokken monteren. We zijn al vroeg in Pfunds en we besluiten om de Reschenpass (1520 m) ook maar te beklimmen. Had ook met de fietsbus gekund, maar dat is voor ons geen optie. Dus er weer lekker tegenaan. Stukjes van 8-10%, 3%, 5-6% langs een Zwitserse grenspost. Verder een klim van 6 km 7-8%, oftewel door 11 genummerde bochten op onregelmatige afstanden. Maar goed we zijn doorzetters en ook deze pass wordt zonder echte problemen genomen. Campings zijn er niet dus op zoek naar een B&B. In Reschen net over de grens met Italië vinden we een leuk onderkomen en na de gebruikelijke was, douche enz. even rusten en boodschappen doen. Trek in een zoveelste pizza hebben we niet, ze komen onze keel inmiddels uit. Dus dan maar brood met knoflookworst. Uiteraard regent het weer licht. De bergen hebben we voorlopig gehad.

Dag 15 Langs de Reschensee

De zondag begint nog wat koud, maar al spoedig wordt het 26 graden en rijden we een prachtige rit van Reschen naar Merano. We fietsen langs de Reschensee, welke in 1950 ontstaan is door de aanleg van een stuwdam. Daar voor waren er alleen maar Alpenweiden met kleine meertjes. Een groot deel van het dorp Reschen en Graun is onder water verdwenen, een stuk van de kerktoren steekt nog boven water uit. Een schitterend gebied. We rijden verder over prachtige fietspaden, eerst nog wat klimwerk 10-15% en daarna alleen maar dalen, ongeveer 680 hoogtemeters. Een genot is dit. Fietsen weer door veel appelgaarden. Maar het kan natuurlijk niet uitblijven dat je ook weer wat klimmetjes voor je kiezen krijgt. Een stukje van 10-15% daarna 3,4 km onverharde afdaling, soms even 10% door een bos. Maar het is en blijft een mooie rit. In Meran/Merano is de camping gelukkig snel gevonden. We zoeken maar weer naar een pizzatent en eindigen met een lekker Italiaans ijsje. Rond 20.00 uur valt er weer een bui regen met veel onweer. Je kunt elkaar in de tent niet meer verstaan en het alarm van de fiets gaat af vanwege de klappen onweer. Dus tent weer uit en resetten. Na middernacht wordt het gelukkig droog.

Dag 16 Desillusie

Maandag, een korte rit over het fietspad via Bolzano naar Auer. Onderweg koffie met taart. Langs de rivier de Etsch, later Adige genoemd, rustig aan via de appeltjes naar de camping waar we de captain van de C-groep met zijn echtgenote zullen ontmoeten. We zijn bij hen uitgenodigd voor een 3-gangen menu en we kunnen in hun luxe caravan blijven slapen. Zij zouden dan in ons tentje slapen. Helaas, in de loop van de morgen ontvangen we een sms dat zij richting Passau gevlogen zijn. Bij de receptie vragen we na of ze misschien een envelop voor ons achter gelaten hebben, maar niets te vinden. Bedankt Henk, we hebben toen zelf maar iets te eten gezocht: stokbrood met kaas en worst. Het is geen goedkope camping. € 30,40 voor een tentje van 3 x 3 en 2 personen. Een auto met caravan betaalt 35 euro. We staan op alle campings altijd op achteraf plaatsjes, het liefst zo ver mogelijk van de toiletten. En dat terwijl de campers/caravans er vlak bij staan en die hebben een toilet aan boord. Dus de bomen krijgen regelmatig wat water van ons.

Dag 17 Gratis bier en wijn

Dinsdag is het motto: rustig afzakken naar Rome. Nog steeds langs de rivier over een geweldig mooi fietspad en weer langs en door de appelgaarden. Tijdens deze rit verlaten we het Duitse taalgebied en bestellen nu de koffie in het Italiaans, geen probleem. Bij Trento kun je afbuigen voor de route naar Venetië, de lichtere variant, maar we blijven de Adige volgen naar Rovereto. Helaas is er in de omgeving geen camping te bekennen. Daarom dan ook maar een overnachting in een Jeugdherberg. We zijn al vroeg in de Jeugdherberg. Alle tijd om een wandeling door het plaatsje te maken met een stop bij een voortreffelijke ijszaak. 's Avonds voor de verandering eten in de JHB. Het is er prima. Gratis bier en wijn voor ons, want we hoeven alleen 26 euro te betalen voor het eten.

Dag 18 Langs de Adige

Na een goede nacht en prima ontbijt gaan we omstreeks 9 uur weer op pad. Het is al 20 graden, later wordt het 27 graden. We volgen weer het fietspad langs de Adige. Het wordt saai langs en door de appelgaarden. We zien nu echter ook bomen met kiwi's, walnoten en druiven. Onderweg tijdens de koffie met weer wat lekkers staat een wegwijzer met "Rome 690 km". We zijn onderweg naar Verona met aan onze rechterkant, we kunnen het niet zien, ligt het Gardameer. De laatste dagen hebben we niet meer echt geklommen/gedaald, maar fietsen we tussen de bergen met grote kale imposante rotswanden door. In Verona ligt onze camping hoog op een heuvel. We moeten de hele stad door crossen om er te komen. We krijgen een plekje op een grote zandvlakte met stenen, onder druivenranken. Tent opzetten, wassen enz. en de stad in. Voor de verandering weer een pizza, maar nu met een wijntje, want de volgende dag is een vrije dag en willen we nog een keer Verona ingaan.

Dag 19 Bezoek aan Verona

Een bezoek aan Verona is beslist de moeite waard. Je kan niet alles bekijken, maar we zien de Arena, het balkon waar Romeo en Julia gestaan hebben en nog veel meer oude gebouwen. Rond 14.00 uur horen we wat gerommel in de verte en besluiten we terug te gaan naar de camping na eerst weer een voortreffelijk ijsje verorberd te hebben. De Italianen kunnen er wat van. De camping ligt op het terrein van een kasteel en dat wordt dus trappen lopen. Rond 15.00 uur gaat de hemel open en valt de regen met bakken naar beneden en daarbij veel onweer. Binnen enkele ogenblikken stroomt het water met zand van boven naar ons veld en staat het terrein snel geheel onder water (ongeveer 20 à 30 cm).

Gelukkig staat onze tent op een heuveltje en komt het water net tot aan de bovenkant van het kuipzeil. Andere tenten staan geheel onder water. Ook valt er veel hagel, zo groot als knikkers. Na, ik denk twee uur, stopt het met regenen en kunnen we de schade gaan bekijken. De fietsen staan tot aan de trapas in het water; in de tent is het nog droog maar alles voelt klam aan, de fietsschoenen drijven op het veld. Gelukkig zijn de Ortlieb-tassen dicht, want die staan buiten en weer is de inhoud droog gebleven. Als de staf de putten weer vrijmaakt, zakt het water snel en blijft er een smerige zandzooi achter. We kunnen slapen en de volgende morgen wordt de reis vervolgd.

Dag 20 Pizza met een biertje

Het is inmiddels vrijdag en we besluiten de komende nacht in een JHB door te brengen, zodat we de tent kunnen schoonmaken en alles kunnen drogen en laten luchten. De velgen van de fiets worden schoongemaakt en vrijgemaakt van zand, bagger enz. Na een ontbijt op de camping gaan we weer op pad. Het is fris, slechts 19 graden. Later komt de zon en uiteraard nog wat regen. De JHB is in het plaatsje Montagnana. Het plaatsje is beroemd om de ham. Het rustige stadje wordt geheel omsloten door stadsmuren met maar liefst 24 torens en vier stadspoorten. Halverwege een plein met gezellige terrasjes en veel kleine oude winkeltjes. Vandaag pizza met een biertje.

Dag 21 en 22 De Po vlakte

Na een simpel ontbijt, we zijn de enige gasten, rijden we richting de Po vlakte, een zeer vlakke route met veel landerijen. We steken ook een paar keer de Po over. Vóór Ferrara kunnen we ook afbuigen naar de Venetië route, maar we kiezen voor de zware route nu richting Florence. We slapen op een camping in Ferrara, wat de meest fietsvriendelijke stad van Italië is en een heel oude binnenstad heeft. We zijn wel gewaarschuwd dat er regelmatig op de camping fietsen gestolen worden! Veel kerktorens op de Po vlakte hebben een kunstig gemetselde bakstenen spits, mooi om te zien. Het is zondag en we zijn nu drie weken op pad. We rijden door de Po vlakte in lekker 30 graden richting Bologna. Bologna heeft één van de grootste en best bewaarde historische stadskernen van

Europa. Helaas is er niet altijd zin en tijd om iets te bekijken, doen we later wel. Voor de verandering eten we pizza om morgen de Apennijnen te beklimmen. We hebben nu 1765 km afgelegd.

Dag 23 De Apennijnen

De etappe gaat op deze maandag de Apennijnen in. Volgens het boekje wordt het 1310 hoogtemeters klimmen. Volgens datzelfde boekje zal je onderweg veel groen, heerlijke vergezichten, kleine akkers met loofbos en hoge sparren zien. En wat zien wij: asfalt, een bocht, weer een bocht, een klim en weer een klim. We verliezen veel vocht en drinken daarom des te meer water. Wat kom je tegen om boven te komen: 200 m 7-10%, 7.6 km 1-3%, 4.8 km 7-8% soms 10%, 800m 5-7%, 3.8 km 3-4%, een korte afdaling 700m 5-13%, weer een klim 800m 9-11% en 2 km 5-8 % en je komt vanzelf boven. We passeren de Passo della Raticoa op 968 m, dan 13 km op en af met maximale klim van 5% en uiteindelijk stoppen we op de Passo della Futa op 902m, waar de camping is gelegen. We hebben vandaag 84 km gefietst en het was zwaar, erg zwaar en warm en we zijn echt versleten. En nu vannacht voelen hoe koud het is op 902 meter hoogte. Camping La Futa is aan te bevelen: schoon, rust, ruime plaatsen en je kan er ook pizza eten en een biertje drinken.

Dag 24 Florence

Wij ontbijten op de camping, want we hebben niets meer te eten en er zijn geen winkels. Nog 5 dagen te gaan, op naar Florence. Na de hel van gisteren stijgen we nog 520 meters en dalen we 1320 meters. Heerlijk, alleen jammer dat de wegen zo slecht zijn. Beginnen met een afdaling van 5 km van 5-10%, wat klimmetjes en dan weer zo'n lekkere afdaling. We zijn dan ook vroeg – om 15.00 uur - in Florence. De camping waar we heen zouden gaan, is sinds zondag gesloten. Moeten 7 km rijden naar een andere camping in dezelfde plaats. Een nieuwe camping langs een vierbaansweg. Jippie, dat wordt lekker slapen, dus niet. Maar eerst gaan we nog even op de fiets Florence in en bekijken het een en ander, zoals de Dom, Ponto Vecchio, oude kerken, mooie pleinen. Verder een lekkere ijszaak, waar een ijsje 8 euro kost, maar het is wel de moeite waard. Vandaag geen pizza maar een grote hamburger met alles erop en aan. Dat is lekker. In het donker naar de camping, oordopjes in en slapen maar.

Dag 25 Toscane

Het is woensdag 17 sept. Dag 25. We rijden vandaag van Florence naar Siena. Stijgen eerst 1145 hoogtemeters en dalen er 870 volgens het boekje. We fietsen dus in Toscane, het gebied van de olijf en Chianti wijn. Met mooi gekleurde huizen, geel, oranje enz. Naar mijn idee het mooiste gedeelte van Italië.

Dag 26 Bravo, bravo

We kijken nu echt uit naar Rome want we zijn best al lang onderweg. Maar vandaag eerst nog 86 km fietsen met 1655 meters omhoog en 1390 meters dalen. Het is niet anders. Na Siena fiets je door een naakt landschap, langs de rand van de Crete en later weer door een eikenbos. Deze heuveletappe

wordt beloond met mooie uitzichten. Later rijden we weer door een verzorgd landschap van graanvelden (inmiddels geoogst), wijngaarden en olijfbomen met hier en daar een prachtige villa. Wat ons opvalt, is dat er vaak een rozenstruik staat aan het begin van de rij wijnstokken. Hiermee wordt aangegeven welke wijn verbouwd wordt: gele rozen voor witte wijn, roze voor rosé en rode voor rode wijn. Na de nodige klimmetjes eindigen we de dag met een klim van 5 km met maximaal 9% en vinden de camping in Casteldelpliano. We worden hartelijk ontvangen door de oude baas en bazin. Als hij aan onze boekjes ziet, dat we uit

Nederland komen pakt hij onze handen vast en zegt: “Bravo, Bravo” en maakt een diepe buiging, voor zover hij nog kan buigen. Hij brengt ons naar een plekje, wijst naar de was-/douchegelegenheid. We rekenen gelijk af, omdat we de volgende dag weer “vroeg” willen vertrekken en hij pas om 9 uur open gaat.

Dag 27 Vulkanisme

We verlaten Toscane en zijn op weg naar Lago di Bolsena. Deze rit staat in het teken van het vulkanisme. Eerst rijden we door een bosrijke omgeving, stijgen 945 meters en dalen er 128, naar een turfsteengebied en naar het meer. We fietsen een deel langs de oevers van het meer. Het meer is een oase van rust. We rijden over onverharde en verharde weggetjes en langs strandjes om uiteindelijk op de camping aan te komen. We zijn de enige gasten. Er is wel wat te drinken maar niets te eten. Daarvoor moeten we tig kilometer verderop zijn. Daarin hebben we geen zin en eten ons laatste galgenmaal op, goulash met rijst. Later op de avond komt de dochter nog even langs en probeert ons duidelijk te maken dat ze elke avond bezoek krijgen van een vos. Het beste is volgens haar om alles in de tent te leggen of in tassen te doen, geen losse spullen laten liggen. Dat doen we dan ook, maar Reinier brengt ons geen bezoek. Alleen komen er 's nachts wat luidruchtige Italianen aan die kennelijk een huisje hebben. Bij het water staat vermeld dat het geen drinkwater is. “Maar wat dan wel”, vragen we aan de dochter. “Ik ben al 20 jaar en drinkt het elke dag” antwoordt ze. Ze ziet er goed uit. We nemen daarom toch maar een klein beetje mee en bij de eerste winkel die we tegenkomen kopen we water, want geen risico nu de eindstreep in zicht is.

Dag 28 Tegenvallend landschap

Deze dag en trouwens veel andere dagen fietsen we over veel slechte wegen met grote gaten. Zeer gevaarlijk, zeker bij afdalingen. Verder heel veel vuil langs de weg, plastic flessen, vuilniszakken enz. te veel om te vermelden. Dit valt ons echt tegen, want het is geen gezicht. Goed, deze dag voert ons ook langs olijfbomen en aan het eind van de dag krijgen we nog een klim over een hoge kraterrand bij het Lago di Vico. 2 km 5-7%. Tot onze verbazing staan hier veel bomen met hazelnoten, die geoogst worden. Langzaam bereiken we camping Natura, waar we vriendelijk ontvangen worden door een jongedame. We hoeven slechts 11 euro te betalen, terwijl het gemiddelde in Italië zo'n 25 euro is. Op de vraag of we ook kunnen eten zei ze “jawel, om kwart voor acht”. Dat vinden we echter wel wat laat. Slapen met volle maag is namelijk niet fijn. Maar de kok wil voor ons wel om 19.00 uur komen. We krijgen noedels met gehakt saus en een lap vlees van de grill; genoeg om de volgende dag weer te fietsen.

Dag 29 Rome

Zondag 21 september. Deze dag zouden we ongeveer 95 km moeten fietsen om op het Vaticaan de hand te schudden met de Paus. Maar dat is voor ons iets te veel van het goede. We besluiten tot aan de rand van Rome te fietsen, daar te overnachten en op maandag de Paus te begroeten. Dit is een goede keuze, omdat er nog best wat geklommen moet worden en eerlijk gezegd: de fut is er ook een beetje uit. Het worden uiteindelijk toch nog 89 kilometers, omdat we de camping in eerste instantie niet kunnen vinden. Alles is afgesloten en we moeten over een tweebaansweg naar de camping. Zeer gevaarlijk want ze rijden daar als idioten. Maar we komen heelhuids aan. Een feestje: voor de laatste keer de tent opzetten, luchtbed, slaapzak enz. Einde van het ritueel en na de douche op naar de bar.

We zijn tenslotte in Rome. Voor de verandering deze avond een pizza. Slapen en de volgende dag weer gezond op. Nog even voor de muzikkliefhebbers. In het sanitair gebouw hoor je de gehele dag klassieke muziek, onder de douche en op de wc kom je tot rust.

Dag 30 Bezoek aan de Paus

Maandag, de laatste fietsdag. We hebben 28 dagen op het zadel gezeten en 2 vrije dagen gehad. Op naar de Paus. Na een hartelijke ontvangst door de Paus en zijn maten, kijken we wat rond op het Vaticaan, maken

foto's en na de koffie weer in het zadel op weg naar Fiumicino, een stukje van 48 km met nog al wat vervelende klimmetjes. IN Fiumicino boeken we een hotel op ongeveer 3 km van het vliegveld. We hebben een mooie kamer in een B&B met een goed ontbijt. Op de weg daarheen kijken we eerst even op het vliegveld waar we zullen vertrekken. Maar het is simpel te vinden dus door naar het B&B.

De laatste dagen

Dinsdag gaan we als afsluiting met de bus naar Rome, hetgeen ongeveer 40 minuten rijden is. We sjokken door Rome en bekijken wat volgens Toon de moeite waard is. O ja, laten we ook een lekker ijsje niet vergeten. 's avonds eten we een visschotel, want er was niets anders te krijgen; de vorige dag overigens een mixed grill. Het einde nadert, nog even slapen, om 06.00 uur op en om 07.15 uur naar het vliegveld. De fiets wordt gedeeltelijk gedemonteerd en ingepakt om schade te voorkomen. We checken in, de fiets door de scan lukt aanvankelijk niet maar uiteindelijk toch wel. Koffie en wachten op de "Boarding".

Woensdag 24 september Eindpunt bereikt

Het laatste stukje van Rotterdam Airport naar huis fietsen we in de stromende regen. Rond 15.30 uur zijn we thuis, moe maar voldaan. Totaal hebben we volgens de teller 2401 km gefietst. Het is beslist de moeite waard geweest. We hebben het niet cadeau gekregen. We wisten dat het een zware route zou worden. Eén lek ventiel en verder geen problemen met het fietsen en de gezondheid gehad. We zijn allebei zo'n 4 kilo afgevallen, maar dat komt er vast wel weer aan. Einde pizza-tijd, einde Cappuccino, einde koek bij de koffie. Weer terug naar een andere regelmaat dan om 07.00 uur opstaan en om 21.00 uur naar bed omdat er is toch niets te beleven is, koud of te koud of

Volgend jaar zien we wel weer. Dit gebeuren kan ons in ieder geval niet meer afgenomen worden.

Interesse in zo'n meerdaagse fietstocht? Neem gerust contact met ons op want er zijn nog genoeg mooie, lange, leuke tochten.

